

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJIN *Nedjelja, 25. listopada 2020.* [\[Multimedia\]](#)

Dva bitna stožera za vjernike svih vremena

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U današnjem odlomku iz Evanđelja (usp. *Mt 22, 34-40*), jedan zakonoznanac pita Isusa koja je „zapovijed najveća“ (r. 36), to jest koja je glavna zapovijed cijeloga Božjega Zakona. Isus jednostavno odgovara: „Ljubi Gospodina Boga svojega svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svim umom svojim“ (r. 37). I odmah dodaje: „Druga, ovoj slična: Ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga“ (r. 39).

Isus u svom odgovoru ponavlja i ujedinjuje dvije temeljne zapovijedi koje je Bog svom narodu dao preko Mojsija (usp. *Pnz 6, 5; Lev 19, 18*). I tako izmiče zamki koja mu je postavljena „da ga iskuša“ (r. 35). Njegov ga sugovornik, naime, pokušava uvući u spor koji se vodio između dobrih poznavatelja Zakona o hijerarhiji zapovijedi. Ali Isus postavlja dva bitna stožera za vjernike svih vremena, dva stožera našega života. Prva je da se moralni i vjerski život ne može svoditi na tjeskobnu i prisilnu poslušnost. Ima onih koji zapovijedi nastoje izvršiti na tjeskoban ili prisilan način, a Isus nam daje do znanja da se moralni i redovnički život ne može svoditi na tjeskobnu i prisilnu poslušnost, već kao ishodište mora imati ljubav. Drugi je stožer to da ljubav mora težiti ujedno i nerazdvojno prema Bogu i bližnjemu. To je jedna od glavnih novina Isusova učenja i pomaže nam shvatiti da nije prava ljubav prema Bogu ona koja se ne pretače u ljubav prema bližnjemu te, isto tako, nije prava ljubav prema bližnjemu ona koja ne izvire iz odnosa s Bogom.

Isus svoj odgovor završava riječima: „O tim dvjema zapovijedima visi sav Zakon i Proroci“ (r. 40). To znači da sve zapovijedi koje je Gospodin dao svome narodu moraju biti povezane s ljubavlju prema Bogu i bližnjemu. Naime, sve zapovijedi služe tome da se provodi u djelo i izrazi tu dvostruku nedjeljivu ljubav. Ljubav prema Bogu izražava se prije svega u molitvi, posebno u klanjanju. Mi uvelike zanemarujemo klanjanje Bogu. Upućujemo molitvu zahvale, prošnju kojom nešto zatražimo..., ali zanemarujemo klanjanje. A klanjanje Bogu upravo je srž molitve. Ljubav prema bližnjemu, koja se naziva i bratskom ljubavlju, sastoji se od blizine, slušanja, dijeljenja s

drugima, brige za drugoga. Koliko samo puta propuštamo saslušati drugoga jer je dosadan ili zato što mi oduzima vrijeme, koliko puta propustim pomoći mu, biti uz njega u njegovim jadima, kušnjama... Ali uvijek nađemo vremena za naklapanje, uvijek! Nemamo vremena tješiti ožalošćene, ali imamo napretek vremena za naklapanje. Pazite se toga! Apostol Ivan piše: „tko ne ljubi svoga brata kojega vidi, Boga kojega ne vidi ne može ljubiti“ (1 Iv 4, 20). Tako vidimo jedinstvo tih dvaju zapovijedi.

U današnjem Evanđelju Isus nam još jednom pomaže poći do živog vrela iz kojeg izvire Ljubav. A taj je izvor sâm Bog kojega treba ljubiti u zajedništvu koje nitko i ništa ne može raskinuti. U zajedništvu koje je dar za koji svaki dan treba moliti, ali i osobno predano zalaganje da u svome životu ne postanemo robovima idola ovoga svijeta. A potvrda jesmo li na putu obraćenja i svetosti uvijek je ljubav prema bližnjemu. U ovome se sastoji ta provjera: ako kažem „ljubim Boga“, a ne ljubim svoga bližnjega, to ne ide. Ljubim li Boga pokazujem time što ljubim bližnjega. Sve dok bude ijednog brata ili sestre kojima zatvaramo srce bit ćemo daleko od toga da budemo učenici onako kako Isus od nas traži. Ali njegovo božansko milosrđe ne daje nam da se obeshrabrimo, već nas, naprotiv, poziva da svaki dan započnemo iznova dosljedno živjeti evanđelje.

Neka nam zagovor Presvete Marije otvori srca da prigrlimo tu „veliku zapovijed“, dvostruku zapovijed ljubavi, u kojoj je sažet sav Božji zakon i o kojoj ovisi naše spasenje.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

S posebnom zabrinutošću pratim vijesti iz Nigerije o nedavnim nasilnim sukobima između pripadnika snaga reda i nekolicine mladih prosvjednika. Molimo se Gospodinu da se uvijek izbjegavaju svi oblici nasilja i neprestano traži društveni sklad putem promicanja pravde i općeg dobra.

[...]

Draga braćo i sestre, dana 28. studenoga, uoči Prve nedjelje došašća održat ću konzistorij za imenovanje novih trinaest kardinala.

Evo imena novih kardinala:

1. **Mons. Mario Grec, generalni tajnik Biskupske sinode.**
2. **Mons. Marcello Semeraro, prefekt Kongregacije za kauze svetaca.**

3. Mons. Antoine Kambanda, nadbiskup Nadbiskupije Kigali u Ruandi.
4. Mons. Wilton D. Gregory, nadbiskup Nadbiskupije Washington.
5. Mons. Jose F. Advincula, nadbiskup Nadbiskupije Capiz na Filipinima
6. Mons. Celestino Aós Braco, OFM Cap., nadbiskup Nadbiskupije Santiago u Čileu.
7. Mons. Cornelius Sim, naslovni biskup Biskupije Puzia di Numidia i apostolski vikar Brunea.
8. Mons. Augusto Paolo Lojudice, nadbiskup Nadbiskupije Siena-Colle Val d'Elsa- Montalcino.
9. Fra Mauro Gambetti, OFM Conv., kustos Asiškog svetog samostana.

Zajedno s njima članovima Kardinalskog zbora pridružiti ću:

1. Mons. Felipea Arizmendi Esquivela, umirovljenog biskupa Biskupije San Cristobal de las Casas u Meksiku.
2. Mons. Silvana M. Tomasija, naslovnog nadbiskupa Biskupije Asol, apostolskog nuncija i bivšeg stalnog promatrača Svete Stolice pri Ujedinjenim narodima u Ženevi.
3. Fra o. Raniera Cantalamessu, OFM Cap., propovjednika Papinskog doma.
4. Mons. Enrica Ferocija, župnika Župe sveta Marija od Božje ljubavi (Santa Maria del Divino Amore) u Castel di Levi.

Molimo za nove kardinala da mi, potvrđujući svoje prijanjanje uz Krista, pomažu u mojoj službi rimskoga biskupa na dobro čitavoga svetog Božjeg naroda.